

TÉMA MĚSÍCE

LÍBEZNICE BUDOU MÍT NOVÝ SPORTOVNÍ PAVILON A ZÁZEMÍ PRO ATLETY

Vítězný návrh sportovního pavilonu

autor Marek Svoboda

V říjnu loňského roku obec vyhlásila dvě architektonické soutěže na nové veřejné stavby – sportovní pavilon v Areálu zdraví a zázemí pro atletický oddíl na Duhovce. Před koncem roku soutěžní porota provedla hodnocení a doporučila vítězný návrh z celkem 24 návrhů sportovního pavilonu a z 23 návrhů zázemí pro atlety. Rada obce pak začátkem února rozhodla o výběru těch nejlepších.

Líbeznice dlouhodobě využívají architektonické soutěže při nalézání nevhodnějšího řešení veřejných budov. V minulosti takto vznikla například nová podoba Mírového náměstí, hasičská zbrojnice a zázemí technických služeb, nová podoba lokality Na Hůrce, U Kola a Na Skalce a budova Neorondelu. „Architektonické soutěže nám zatím vždy přinesly zajímavá a kvalitní řešení veřejných budov a veřejného prostoru. Proto když jsme začali v radě obce diskutovat o záměru vybudovat nový sportovní pavilon a zázemí pro atlety, panovala nepochybně shoda v tom, jít opět cestou architektonických soutěží,“ říká starosta Jan Havlíček.

Obě soutěže přitáhly velkou pozornost architektů. Určitě v tom sehrála roli pověst Líbeznice jako obce, která se dlouhodobě snaží o poctivý a odpovědný přístup k veřejnému prostoru a o kvalitní architektonická řešení. Celkem 47 soutěžních návrhů v obou soutěžích představuje rekordní počet v historii líbeznických soutěží a vypovídá o značném zájmu ze strany architektonických kanceláří a studií.

Myšlenka vybudovat sportovní pavilon v Areálu zdraví vznikla ve vazbě na již dosluhující budovu pro stolní tenis. Zadáním pro architektky bylo, aby nová budova měla dva sály – jeden multifunkční pro stolní tenis a nejruznější skupinová cvičení, druhý pak pro posilovnu. Dále pak kancelář pro správce, šatny a sociální zázemí. Vítězný architektonický návrh, jehož autory jsou Ing. arch. Marek Svoboda a Ing. arch. Magdaléna Svobodová, tyto požadavky beze zbytku naplňuje. „Porota ocenila jednoduchý a sebevědomý výraz budovy. Pavilon je umístěn tak, aby ponechával co nejvíce otevřené plochy směrem ke kavárně. Toto řešení

je vhodné zejména s ohledem na příležitostné využití území pro obecní slavnosti, sezonní akce, trhy a další komunitní aktivity. Porota ocenila rovněž jasnou a konzistentní materiálovou koncepci. Jedná se o dřevěnou skeletovou konstrukci s výplněmi z biodesek a přírodních izolačních panelů, doplněnou dřevěnými rámy oken,“ říká obecní architektka Ing. Zuzana Freiheit. Nutno dodat, že velkým přínosem návrhu je čitelné zkvalitnění parku jako celku. Podloubí na dvou exponovaných stranách pavilonu v létě vytvoří stinná místa pro odpočinek, v nepříznivém počasí pak ochrání před povětrnostními vlivy.

VELKÝ ZÁJEM ARCHITEKTŮ

Objekt zázemí pro atletický oddíl je reakcí na rozrůstající se činnost a členskou základnu oddílu Atletika Líbeznice. Oddíl má 290 členů rozdělených do skupin minipřípravky, přípravky, mladšího a staršího žactva, dorostu a juniorů a dále skupinu atletiky pro radost, která je určena dětem, které se chtějí hýbat, ale nemají závodní ambice. Jelikož tréninky na Duhovce probíhají příročně, potřeba zázemí byla na světě. Zadání zahrnovalo vytvořit multifunkční prostor sloužící jako klubovna a zasedací místnost, dále šatny s umývárny a WC a sklad pro sportovní náčiní s tím, že je preferováno co nejúspornější hmotové řešení. Objekt má být umístěn na místě stávajícího dřevěného domku. Autorem vítězného návrhu je OTA ateliér, s. r. o.

Pokračování na straně 2

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

komunitní život je často popisován jako něco navíc – jako příjemné zpestření běžného chodu obce. Já to ale vidím jinak. Komunitní život je její základ. Je to prostor, kde se lidé setkávají mimo každodenní povinnosti, kde vznikají nové vztahy, kde se rodí nápady a kde se posiluje to nejdůležitější, co obec může mít: vzájemná důvěra a pocit sounáležitosti.

V Líbeznici máme to štěstí, že komunitní život je velmi živý, a společně se snažíme o to, aby byl bohatý. Není to samozřejmost. V mnoha obcích se lidé mijejí, žijí vedle sebe, ale ne spolu. U nás je to jiné – a je to zásluha všech, kdo se nebojí přijít s nápadem, dát dohromady partu lidí, věnovat svůj čas a energii a vytvořit něco, co potěší ostatní. Ať už jde o kulturní akce, sportovní turnaje, vzdělávací aktivity, sousedská setkání, nebo drobné iniciativy, které možná nejsou vidět z dálky, ale mají velký dopad na každodenní život.

To je přesně vidět v právě vyhodnoceném grantovém programu na podporu projektů v oblasti kultury, sportu a volnočasových aktivit. Rada obce v únoru schválila rozdělení 380 tisíc korun na podporu celkem 29 akcí, které se uskuteční během letošního roku. Tato alokace představuje historicky nejvyšší podporu této oblasti. Je to pestrá směs projektů – od tradičních akcí, které se staly pevnou součástí našeho kalendáře, až po nové nápady, jež mohou přinést svěží vítr a oslovit další skupiny obyvatel. Každý z těchto projektů má svůj smysl, každý z nich přispívá k tomu, aby Líbeznice nebyly jen místem, kde bydlíme, ale místem, kde žijeme. Nahlédnout do seznamu podpořených akcí můžete na webových stránkách obce.

Podpora komunitních aktivit není výdaj, ale investice. Investice do vztahů, do sousedství, do budoucnosti obce. Když se lidé znají, tráví spolu čas a mají možnost něco společně vytvářet, posiluje to nejen jejich vzájemné vazby, ale i odolnost celé komunity. A to je v dnešní době hodnota, kterou nelze ničím nahradit.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se do komunitního dění zapojují – organizátorům, dobrovolníkům, spolům, škole, školce, rodičům, seniorům, mladým lidem i těm, kdo se „jen“ přijdou podívat a vytvoří atmosféru. Bez vás by obec nebyla živou obcí a skutečnou komunitou. A těším se, že se na některé z letošních akcí potkáme. Možná si ani neuvědomujeme, jak moc právě tato setkání utvářejí podobu Líbeznice, ve kterých chceme žít.

Přeji vám co nejvíce důvodů k úsměvům.

Dokončení ze strany 1

Porota shledala návrh jako vhodně usazený do terénu a dispozičně velmi dobře uspořádaný. Oceňována byla zejména variabilita prostoru bez umísťování zbytečných chodeb a odpovídající dimenzování všech provozů včetně řešení technického zázemí budovy.

„Všechny soutěžní návrhy, včetně vítězných, budou po dobu prvních dvou březnových týdnů veřejně vystaveny v Komunitním centru Archa, kde si je budou občané moci prohlédnout,“ uvádí místostarosta Michal Doubrava.

A jak to bude dál? Podle podmínek architektonických soutěží může obec autorům vítězných návrhů zadat v jednacím řízení bez uveřejnění

veřejnou zakázku na zpracování projektové dokumentace. Následovat tak bude projekční fáze, získání povolení záměru a teprve poté bude možné přistoupit k samotné realizaci. Investiční náklady na sportovní pavilon se odhadují na 35 mil. Kč a na objekt zázemí 6 mil. Kč.

-na-

Vítězný návrh zázemí pro atlety

autor OTA ateliér, s. r. o.

ROZHOVOR

Z VESNICKÉHO KLUKA MAJITELEM EVROPSKÉ JEDNIČKY

Jeho životní příběh by vydal na román. Od kluka z malé vesnice, který snil o práci traktoristy, přes učňovská léta a sbírání zkušeností na dráze až po vybudování jedné z nejúspěšnějších evropských firem v oblasti výroby lokomotiv. S Josefem Bártou, majitelem firmy CZ LOKO, jsme si povídali nejen o podnikání a těžkých rozhodnutích, ale i o vztahu k Líbezníci, které jsou už téměř třicet let jeho domovem.

Vraťme se na úplný začátek. Čím jste chtěl být jako malý kluk?

To je dneska skoro úsměvné. Pocházím z malé vesnice na Vysočině a mým dětským snem bylo stát se traktoristou. Připadalo mi to jako ideální práce – traktorista seděl v traktoru, vozil se po poli a ostatní dělali. Tehdy jsem to viděl jednoduše: řídit velký stroj a „nic nedělat“. Tenhle sen se mi sice nikdy nesplnil, ale možná právě tam někde vznikl můj vztah k technice a strojům.

Vaše dospívání ale nebylo úplně jednoduché.

To bylo dáno tou dobou. Byla normalizace a naše rodina měla problémy. Otec byl z politických důvodů ze dne na den přefázen z vedoucí pozice na pomocného skladníka. V té době to mělo přímý dopad i na mě – i přes velmi dobrý prospěch a výsledky u přijímacích zkoušek jsem se nedostal na střední školu, což tehdy nebylo nic výjimečného. Rodiče rozhodli, že půjdu do učení do Prahy, kde už budu anonymní.

Jaké to bylo?

Velká změna. Z malé vesnice rovnou do hlavního města. Vyučil jsem se elektrikářem a musím říct, že to byla velmi dobrá škola života. Dodnes z toho čerpám – spoustu věcí si umím opravit sám a technické myšlení mi zůstalo. Později mi v práci říkali, že bych si měl dodělat maturitu, tak jsem do toho šel. Tehdy jsem pracoval jako elektrikář, ale cítil jsem, že se chci posunout dál.

Vaším dalším snem byla práce strojevedoucího?

Ano. Strojvedoucí tehdy patřili mezi dobře placené profese a hlavně – byla to práce s lokomotivami. Nastoupil jsem do lokomotivního depa v Praze-Vršovicích, kde jsem opravoval lokomotivy a směřoval k tomu, že s nimi budu jezdit. Jenže pak přišla jedna z těch životních náhod, které všechno změnil.

Co se stalo?

Bylo potřeba vypomoci v kanceláři vedoucího oprav. Měl jsem tam jít jen na pár týdnů jako záskok. Velice zkušený a respektovaný vedoucí si mě ke konci zavolal a řekl mi: „Na mašinu nepůjdeš, byla by tě škoda.“ Přesvědčil mě, že mám jít dělat mistra a studovat vysokou školu. Zpočátku se mi nechtělo, ale byla to výzva.

Studoval jste při práci?

Ano, dálkově. Už ve dvaceti letech jsem se stal mistrem a vedl jsem kolektiv asi čtyřiceti lidí, kde všichni byli starší než já. Byla to obrovská zkušenost – naučilo mě to odpovědnosti, schopnosti komunikovat, hledat řešení a také vést kolektiv lidí. Současně jsem studoval ČVUT, Fakultu elektrotechnickou, což bylo opravdu náročné. Zpětně jsem za to velmi vděčný a jsem rád, že jsem měl možnost svému bývalému vedoucímu poděkovat.

Kdy se z technika stal podnikatel?

Po roce 1989 se všechno změnilo. V roce 1993 jsme se s několika kolegy sešli v hospodě a řekli si: teď je ta chvíle, jdeme podnikat. Všichni jsme měli zkušenosti z dráhy, věděli jsme, co funguje a co ne. Začali jsme s opravami lokomotiv v pronajatých prostorách. Byla to pionýrská doba – nadšení, minimum peněz, ale spousta práce.

Ne všichni ale vydrželi.

To je pravda. Z původních šesti jsme v roce 1999 zůstali tři, kteří byli připraveni převzít tehdy obrovské riziko velkého úvěru. V pronajatých prostorech už nebylo možné pokračovat, a proto jsme koupili firmu v České Třebové, která byla v zoufalém stavu a těsně před krachem. Firma byla bez práce, bez perspektivy, ale s dluhem ve výši 80 milionů a asi 140 zaměstnanci, kteří čekali, kdo zhasne a zavře jako poslední. Museli jsme si vzít stomilionový úvěr a dát bance do zástavy veškerý osobní majetek – domy, úspory, prostě všechno.

To muselo být hodně těžké období.

Bylo to asi jedno z nejtěžších období v mém životě. Pamatuju si, jak jsem manželce vysvětloval, že existuje reálná možnost, že přijdeme o všechno a skončíme s dětmi na ubytovně. Děti byly malé a ta šance byla poměrně vysoká. Dneska bych to už asi neudělal, ale tehdy mi bylo čtyřicet a byla to kombinace odvahy, chuti něco vybudovat, euforie a víry, že to zvládneme.

A zvládli jste to?

Naštěstí se mi podařilo získat relativně velkou zakázku v Itálii a to nás zachránilo. Postupně se firma stabilizovala, začali jsme získávat další zakázky doma i v zahraničí. Přes opravy jsme se postupně dostali k modernizacím lokomotiv a teď už i k jejich novovýrobě. Naše lokomotivy dnes jezdí ve více než dvaceti zemích – od Finska za polárním kruhem až po Turecko.

Firma se ale nevyvíjela úplně lineárně. Významným momentem bylo spojení se zahraničním partnerem.

Ano, to byl jeden z klíčových zlomů. V roce 2004 měla firma poměrně vysoký obrát, řádově stovky milionů korun ročně, a končila velká italská zakázka. Moji dva tehdejší společníci už neměli energii ani chuť, ztratili víru v budoucnost a chtěli svoje podíly prodat. Neměl jsem na to, abych jejich podíly odkoupil, a současně mi bylo jasné, že pokud se má firma posunout dál, je potřeba silný partner.

A tím se stal kdo?

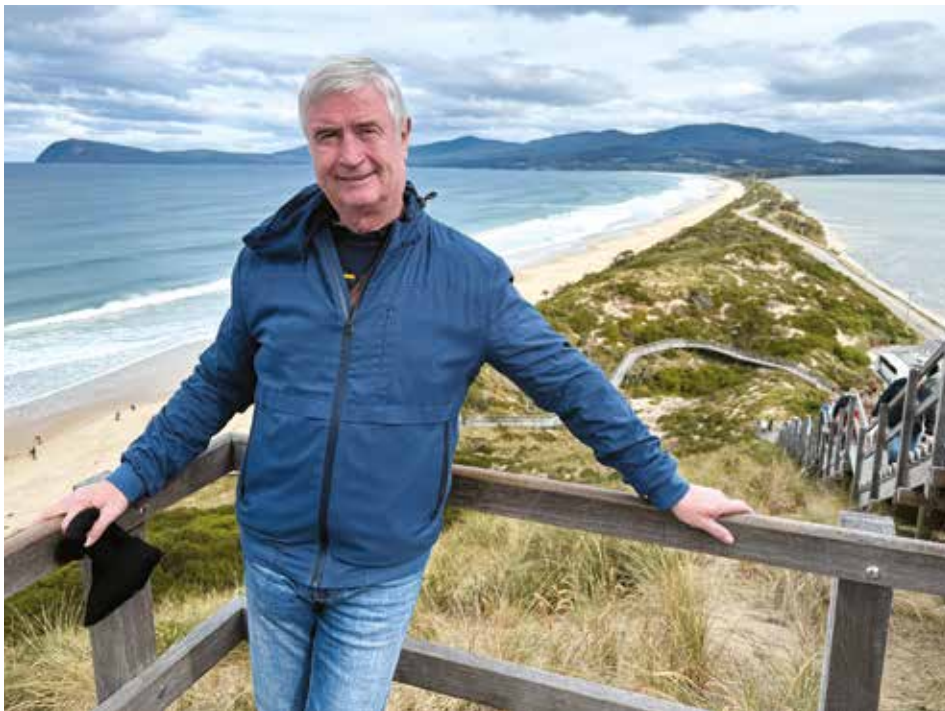
Německá společnost Zeppelin. S jejich zástupci jsem se znal z dřívější spolupráce. Je to tradiční německá firma se sídlem u Bodamského jezera, která se od vzducholodí posunula dál a dnes má exkluzivní zastoupení značky Caterpillar pro velkou část Evropy. Když jsme se začali bavit o možném vstupu do firmy, jednání nebyla vůbec jednoduchá, opatrnost byla veliká. Nakonec nechtěli převzít odpovědnost a vstoupili jako menšinový partner, což se ukázalo jako nejlepší řešení.

Co to pro vás znamenalo?

Pro mě to znamenalo jediné – musel jsem navýšit svůj podíl a stát se majoritním vlastníkem. Znovu jsem si půjčil peníze, ale tentokrát už to byly „jen“ desítky milionů, ne stovky. Bylo to zvládnutelné. Od roku 2004 jsem se stal předsedou představenstva a generálním ředitelem a fakticky člověkem odpovědným za celý směr a výsledky firmy.

Jak se firma začala měnit?

Velmi rychle. Do té doby jsme se soustředili hlavně na opravy lokomotiv. Postupně jsme ale přešli k jejich modernizacím – zásadním přestavbám starších strojů na moderní techniku. A to byl jen další krok k tomu, abychom se pustili i do výroby nových lokomotiv. Dnes pokrýváme celý životní cyklus, máme vlastní vývoj, konstrukci, výrobu i záruční a pozáruční servis. To je obrovská výhoda, protože máme vlastní produkt, lokomotivy značky „made in CZ LOKO“, ale je to také velice náročné. Musím říct, že především schvalovací procesy jsou neuvěřitelně komplikované. K tomu jsme museli investovat obrovské prostředky do nových hal, technologií a dalších věcí, tak abychom byli schopni zlepšovat kvalitu a efektivitu výroby.

Výroba nové lokomotivy musí být extrémně náročná.

Ano, je to celý proces. Jen vývoj, konstrukce, výroba prototypu a schvalování nové lokomotivy dnes stojí zhruba čtyři sta milionů korun a trvá asi čtyři roky. Jsou to měsíce testování, zkoušek a papírování. Dřív stačilo schválení českého Drážního úřadu, dnes je tu Evropský drážní úřad a navíc jednotlivé národní autority. Takže lokomotivu schválíte v Česku, pak v Evropě a potom znovu v každé zemi, kde má jezdit. To znamená obrovské náklady a silné týmy konstruktérů, techniků a specialistů, které firmu stojí stovky milionů korun ročně.

Jak firma vypadá dnes?

Máme kolem sedmi set zaměstnanců, hlavní výrobní závody v České Třebové a Jihlavě a roční obrát přibližně čtyři miliardy korun. Asi šedesát procent

produkce vyvážíme do zahraničí. V našem segmentu – posunovací a lehké traťové lokomotivy – patříme k evropské špičce a jsme velice respektovanou firmou doma i v zahraničí.

A vaše role v současné firmě?

Jsem majoritní vlastník a předseda představenstva, dělám zásadní rozhodnutí. Každodenní řízení má ale na starosti generální ředitel, kterého jsem si ve firmě postupně vychoval. Myslím, že je důležité umět včas ustoupit z operativy. Majitel, který si myslí, že je nenahraditelný, firmu často spíš brzdí. Trošku odlehčím – bylo důležité si uvědomit, že „hřbitovy jsou plné nenahraditelných lidí“.

Pojďme k Líbezníci. Jak jste se sem s rodinou dostali?

Úplnou náhodou. Přes známého jsme se dozvěděli o pozemcích v Líbezníci. Bydleli jsme tehdy na Barrandově a manželka se severu Prahy zpočátku bála. Ale když jsme sem přijeli, bylo rozhodnuto. Stavět jsme začali v polovině devadesátých let a v roce 1997 jsme se sem definitivně přestěhovali.

Jak se vám tu žije dnes?

Skvěle, máme to tady moc rádi, zůstaly tady i naše děti s rodinami. Líbeznice se neuvěřitelně proměnily. Je tu spousta akcí, fungující komunita, lidé se znají. Moc si vážím třeba předvánočních setkání, sportovního centra nebo vinného koštu. Jsem přesvědčen, že málokterá obec dělá pro své obyvatele tolik jako Líbeznice. Je to jedno z nejlepších míst k bydlení, jaké znám. Víte, hodně cestuji po světě a mohu říct, že ve srovnání s naprostou většinou zemí na světě se u nás máme neuvěřitelně dobře. Měli bychom si toho víc vážit.

Zbývá vám čas i na sebe?

Učím se to. Dlouhá léta jsem byl podnikáním úplně pohlcený. Dnes hodně cestujeme, chodíme do tanečních, občas si zahrájeme tak pro radost golf, rád chodím po horách a hodně chodím pěšky i tady kolem Líbeznice. Mám oblíbený okruh přes Beckov, to je krásná cesta s výhledem na obec. Člověk se musí hýbat, snažit se udržovat ve zdraví a tady je k tomu ideální prostředí.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt
foto archiv -jb-

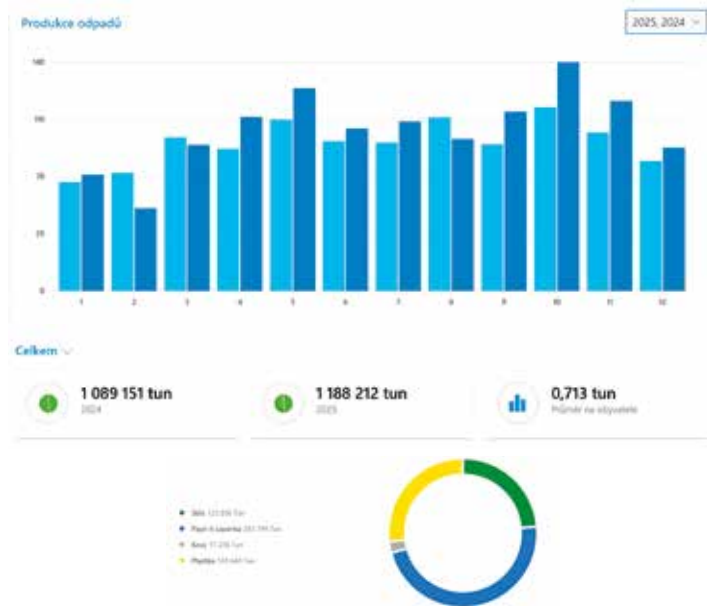

JAK SE ŽIJE V OBCI

ZACHRAŇUJÍ LÍBEZNICE DOSTATEČNĚ PLANETU?

„No tak určitě,“ dala by se použít slova hokejové legendy. Je to ale opravdu pravda? Únor je měsícem vyplňování všech možných dotazníků o činnosti obce Libeznice v roce 2025. Jedním z nich je dotazník o odpadech. A tam se můžeme dozvědět, kolik tun odpadu občané vyhodili, kolik tun odpadu se recyklovalo, o kolik se recyklační snížila produkce skleníkových plynů apod. Je to docela zajímavá statistika.

V roce 2025 se navýšilo množství odpadků, které byly z Libeznic odvezeny. Je to celkem úměrné ke zvýšení počtu obyvatel v obci. Bohužel přehledné grafy poskytuje společnost IPODEC prostřednictvím svého portálu až od roku 2024,

ale díky pravidelným hlášením o množství odpadu za uplynulý kalendářní rok u systému ISPOP máme hezký přehled.

Podívejme se ale nejprve na celou naši republiku. V průměru jeden občan bez rozdílu věku vyprodukuje cca 560 kg odpadu za rok, z toho 72 kg činí tříděný odpad. Nelze říct, že zbývajících 488 kg připadá na odpad, který házíme do

popelnice; na celkové produkci odpadů má ten komunální podíl pouze 15 %. Většinu odpadu tvoří velkoobjemový odpad, ale i odpad biologický včetně nebezpečného.

A jak jsou na tom Libeznice?

Myslela jsem si, že mohu konstatovat, že „je to dvojka“, ale dle výkazu IPODECu jako naší svozové firmy je to bohužel spíše jen dobré. Na jednu libeznickou hlavu připadá 713 kg. Statistika je ovšem zkruslená tím, že obec umožňuje zapojení do svého odpadového systému i podnikatelům na území obce. A je to určitě dobře, protože tuto možnost využívá stále víc a víc menších podnikatelů. Zkreslení nezkruslení, důležité je, že odpad skončí tam, kde má, a ne někde v příkopu za obcí. Což je zpráva přímo na jedničku.

Skvěle funguje zpětný odběr a recyklace elektrozařízení. Největším partnerem naší obce je společnost Elektrowin, které Libezničtí prostřednictvím sběrného dvora odevzdali 14 413 kg vyřazených elektrozařízení. A teď se dostáváme k té naší modré planetě – díky tomu jsme přispěli ke snížení produkce skleníkových plynů o 149,26 tuny, což je množství CO₂, které pohltí 58 vzrostlých smrků. Díky recyklaci libeznických elektrospotřebičů se snížila těžba ropy o 8 449,85 litru, což je množství odpovídající 317 jízdám osobním autem na trase Praha–Brno po D1. A kolik jsme ušetřili elektrické energie? Hodně. Díky ní bychom dokázali 89 985krát využít mycí cyklus myčky nádob s odběrem 86 984,41 kWh. Díky vyřazenému železu v množství 8 324,13 kg jsme „vyrobili“ 342 kusů praček, 289,62 kg mědi by se dalo použít na ražby 51 489 mincí v hodnotě jednoho eura a 351,29 kg hliníku by posloužilo k výrobě 24 420 třetinkových plechovek. Takže? Super.

Je vidět, že třídění a recyklace opravdu mají své nezastupitelné místo. A není to ani nijak náročné, vždyť nádoby na tříděný odpad jsou doslova za rohem. Sedmnáct sběrných hnízd není vůbec málo. Takže jen tak dál.

A jsou nějaké novinky ohledně správného třídění?

Jsou. Tady stručný přehled.

Do popelnice neboli SKO patří:

plata od léků	duše z jízdního kola	CD	helmy na kolo i lyže
nafukovací balonky	keramika	porcelán	izolepa
laminovaný papír	„kapsičky“ pro děti	„kapsičky“ pro mazlíčky	kapsle do kávovaru
karimatky	návleky na boty	vše z gumy	pastelky

Třeba kapsle od kávy se dají ještě roztrždit – sedlina do bio odpadu, kapsle do kovů.

Do plastů můžete naopak vyhodit dětské boby, čistou netkanou textilii, polystyren, sáček od chipsů, prázdné tuby i zubní kartáčky. Tady pozor – trubky a jiné výrobky z PVC patří do směsného odpadu a tuby od PUR pěny apod. do nebezpečného odpadu.

A když hodíte prázdné tlakové bombičky do nádob na kovy, můžete si s hrdým vědomím říct: „To jsem zase udělal něco báječného pro svět.“ Stačí málo. No ne?

-IČ-

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

LÍBEZNICE JSOU SVĚTOVÉ!

Zapomeňte na další projekt „z hlav učitelů“. V projektu Světová škola, do kterého je zapojeno přes stovky škol v České republice, platí jedno zásadní pravidlo: Tady velí děti.

O co vlastně jde?

Světová škola není jen čestný titul. Je to prestižní ocenění, které uděluje společnost Člověk v tísni ve spolupráci s dalšími organizacemi. Cílem je propojit místní problémy s těmi globálními a ukázat žákům, že i z Libeznic mohou ovlivnit dění ve světě. Aby škola titul získala, musí splnit tři základní kroky: uč se – zjistuj – jednej.

Od vize k akci

Když jsme do projektu vstupovali, měli jsme jasnou vizi. Nechtěli jsme další „akci pro děti“, ale „akci dětí“. Jak to vypadá v praxi? Naše role koordinátorů končí u svolání žákovského parlamentu. O tom, jaké globální téma budeme řešit, na co se zaměříme a jakou akci uspořádáme, rozhoduje bez výjimky školní parlament.

Demokracie v praxi

Je fascinující sledovat, jak se z žáků stávají lidé. Diskutují, argumentují a nesou zodpovědnost za výsledek. Letos si děti vybraly téma, které hýbe světem: Konec hladu.

Žáci školy v potravinové bance v Libeznicích

foto archiv ZŠ

Co konkrétně plánujeme?

Vzdělávání: Žáci sami připravují prezentace pro spolužáky o příčinách nedostatku potravin. Sbirka: Výtěžek z našeho tradičního vánočního jarmarku letos poputuje na konkrétní pomoc. Rozhodování: O tom, prostřednictvím které prověřené charity budeme pomáhat, rozhodne opět žákovský parlament.

Světová škola není o certifikátu na zdi. Je o tom, že naši žáci vědí, že jejich hlas má váhu a že svět nekončí za hranicemi školního pozemku. A my dospělí? My se od nich učíme, jak se nebát měnit svět k lepšímu.

Klára Uherová, koordinátor projektu Světová škola na ZŠ Libeznice

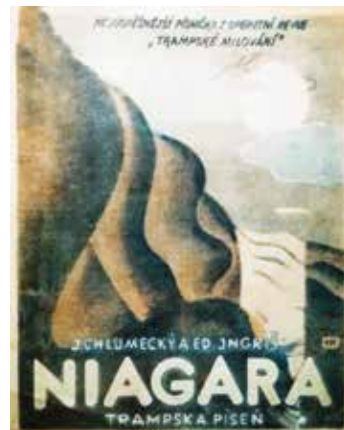
HISTORICKÉ OKÉNKO

EDUARD INGRÍŠ, PEDAGOG, HUDEBNÍ SKLADATEL, FOTOGRAF, FILMOVÝ DOKUMENTARISTA A CESTOVATEL

Narodil se 11. února 1905 ve Zlonicích u Slaného.

Po ukončení studia měl v úmyslu profesionálně se uplatnit ve světě hudby. Jeho plány se však nedařilo naplnit, a tak Eduard Ingriš ve třicátých letech získává místo učitele na obecné škole v Dolních Počernicích, odkud je přeložen do školy v Líbeznicích. Ve volném čase účinkuje v pražských divadlech jako zpěvák a dirigent a komponuje. Eduard Ingriš pobývá na chatě, kterou měl postavenou v blízkosti Svatojánských proudů, a tam skládá svou nejslavnější píseň *Teskné hučí Niagara* (rok 1931). Bohužel v Líbeznicích ho postihne akutní zápal plic. Po jeho vyléčení, a to již v průběhu školního roku, ze školství odchází a začíná se naplno věnovat divadlu. Získává angažmá na významných pražských divadelních scénách.

Byl také autorem hudby k 11 filmům a 60 operetám, nejúspěšnější se jmenovala *Rozmarné zrcadlo*. Za druhé světové války byl zatčen gestapem (spálil

lyže, které se měly odevzdat pro německou armádu), věznění přežil. V roce 1947 vycestoval do Jižní Ameriky, kde se stal úspěšným fotografem. Spolupracoval s Ernestem Hemingwayem při natáčení filmu *Stařec a moře*, setkal se i s našimi slavnými cestovateli Jiřím Hanzelkou a Miroslavem Zikmundem, jejich cestu po Jižní Americe zachytil na filmový pás. Rovněž spolupracoval s Thorem Heyerdahlem. V roce 1962 se natrvalo přestěhoval do USA, kde se také oženil. Zemřel 13. ledna 1991 v South Lake Tahoe v Nevadě.

Bohatá pozůstalost po Eduardu Ingrišovi byla po jeho smrti věnována Československé republice. Jedna část je uložena v muzeu ve Zlíně, další ve Zlonicích.

Hana Bílková
foto archiv -hb-

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

SDH LÍBEZNICE – OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2025

V sobotu 17. ledna 2026 se v hasičské zbrojnici v Líbeznicích uskutečnila výroční valná hromada SDH Líbeznice.

Na úvod jsme přivítali vzácné hosty – zástupce obce Líbeznice místostarostu pana Michala Doubravu, za obec baráčeků paní Věru Vörösovou, za spolek zahrádkářů paní Annu Pavlasovou a zástupce přátelých sborů z Neratovic, Bořanovic, Zdib a Chlumína.

Minutou ticha jsme uctili památku svých členů, kteří už bohužel nejsou mezi námi. Poté následovaly zprávy o činnosti za uplynulý rok 2025, se kterými nás seznámil starosta sboru Tomáš Barbora, velitel jednotky Václav Pazderra a kulturní referent Miroslav Koubek. Dalším bodem programu byly volby, v nichž jsme si zvolili staronové vedení na budoucích pět let. Na závěr byl představen plán činnosti na rok 2026, následovala diskuse, zdravice hostů a schválení usnesení z valné hromady. Po ukončení oficiální části přišla na řadu zábava, posezení s občerstvením a rozhovory s hosty a kamarády.

Náš sbor má celkem 31 členů, z toho 13 žen a 18 mužů. Během celého roku se scházíme na schůzích sboru, při pracích spojených s kulturními a společenskými akcemi, které pořádáme nebo s jejichž přípravami a organizací pomáháme.

V roce 2025 jsme uspořádali a zúčastnili se několika akcí nejen v naší obci. Na jaře jsme se s našimi sousedy účastnili bořanovického masopustu a bořanovického jarmarku. V dubnu jsme se mohli potkat na pálení čarodějnic, v květnu následoval spolkový ples a v červnu dětský den. Naše jednotka se také aktivně podílela na sedmi dětských dnech v okolních obcích. Stejně jako v loň-

ském roce jsme 30. srpna na závěr prázdnin uspořádali třetí ročník Rozloučení s prázdninami. V září jsme opět nechyběli na tradičním Líbeznickém posvícení a první adventní neděli 30. listopadu jsme na náměstí společně rozsvítili vánoční stromek. Dne 5. prosince jsme uspořádali třetí ročník Pekelné hasičárny a v ten samý den pekelná parta navštívila také mateřskou školu v Líbeznicích. Následoval druhý ročník hasičské spanilé jízdy s nazdobenými vozy a poslední akcí roku bylo vánoční setkání na Štědrý den.

Výjezdy a zásahy

Jednotka má aktuálně 15 členů a v uplynulém roce se podílela na celkem 40 událostech, z nichž tři byly požáry, 35 technických pomoci a dva plané poplachy. Mezi technické zásahy patřilo čerpání vody, odstraňování popadanných stromů, transport pacientů ve spolupráci se zdravotnickou záchrannou službou, likvidace obtížného hmyzu, úniky ropných látek na komunikacích, otevírání uzavřených prostor a další. Veškeré dění během roku můžete sledovat na facebookových stránkách Hasičů Líbeznice.

Činnost jednotky nezahrnuje jen zásahy, ale i odbornou přípravu členů jednotky, výcvik, školení a údržbu hasičské techniky a hasičské zbrojnice.

Tak až nás uvidíte, jak se propléteme s cisternou úzkými uličkami obce, cvičíme se v Areálu zdraví v dýchací technice, v parku Na Chrupavce taháme hadice a hasíme umělé vytvořené oheň nebo někde v okolí u vodních ploch pracujeme s čerpadly, není to proto, že by nám byla dlouhá chvíle, to se jen v rámci povinné přípravy základní složky IZS připravujeme na to, abychom v případě potřeby byli vždy připraveni na okamžitou pomoc.

Přejeme všem spoluobčanům v roce 2026 hodně zdraví, štěstí a pohody a těšíme se na další společné akce.

Vaši hasiči

Tomáš Barbora
foto archiv hasičů

Část členů výjezdové jednotky

 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

HLÁSÍ SE LÍBEZNICKÝ KOLOBĚH!

Milí kamarádi, přátelé, sportovci z Líbeznic i z blízkého či dalekého okolí, letos jsme jakožto Líbeznický koloběh přihlásili naši obec do celosvětové sportovní akce – **Olympijského běhu**, který pořádá Český olympijský výbor. Závod se pořádá na oslavu založení moderních olympijských her a letos připadne **na středu 17. června 2026**.

Závod je určen široké veřejnosti, hlavní myšlenkou je rozhybat lidi a oslavit sport a olympijské hodnoty jako fair play a radost z pohybu. Část startovního příjmu bude použita na podporu sportovních nebo charitativních projektů.

Připravili jsme tři trasy, které budou určeny pro děti od 3 let, a dvě trasy pro dospělé závodníky.

Závod proběhne v Areálu zdraví a po vyhodnocení si tu každý účastník opeče svůj špekáček. Pro každého závodníka bude připraven malý dárek a medaile.

Všechny informace najdete na našich stránkách www.libeznickykolobeh.cz a na stránkách www.olympijskybeh.cz.

Prosíme, **registrujte se už nyní**, aby nás bylo mnoho. Užijeme si to!

Líbeznický koloběh dále pořádá:

- sportovní víkend 24.–26. dubna v Krkonoších (kola, cvičení s Monikou Šponerovou a jóga s Janou Verhagen);
- sportovní prodloužený víkend ve Slovinsku;
- sportovní týden na krásném chorvatském ostrově Hvar.

Rádi bychom také upozornili na květnový závod Kolem kolem Líbeznic. Letos se závodně pojedou dvě trasy – krátká a delší. Bude vyhlášena kategorie **elektrokola** a **nově kategorie pouze líbezníční závodníci**.

Všechny informace naleznete na www.libeznickykolobeh.cz.

Budeme se moc těšit na všechny společné sportovní závody.

Monika Šponerová

 OBECNÍ KNIHOVNA

MUŽI, KTERÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XXXIV.

Další velký matematik své doby, žák Eulerův a d'Alembertův, **Joseph Louis Lagrange** (1736–1813) se narodil v italském Turíně, hlavním městě Království sardinského, v rodině zchudlého vojenského pokladníka. Z otcovy strany měl francouzské předky, ale rodina byla zcela poitalštěna, a proto si Lagrangeova francouzština po celý život zachovala silný italský přízvuk.

Po studiu na turínské koleji se Lagrange rozhodl věnovat matematice a začal publikovat první vědecké práce. Poslal je též Eulerovi (o tom více viz Líbeznický zpravodaj č. 12, ročník 23) a ten okamžitě poznal mimořádný talent mladého turínského matematika. Euler prosazoval volbu mladého Lagrange za člena berlínské Akademie a inicioval jeho opakované pozvání do Berlína. Lagrange se však stále necítil hodný této pocty. V roce 1766 navštívil Paříž, seznámil se s d'Alembertem (viz Líbeznický zpravodaj č. 1, ročník 24), s nímž si velmi porozuměl. Po Eulerově odchodu do Petrohradu král Fridrich II. opakovaně pozval Lagrange do Berlína. Ten pozvání nakonec přijal a působil pak v Berlíně na Eulerově místě do Fridrichovy smrti v roce 1787. Během 20 let strávených v Berlíně byl Lagrange extrémně vědecky aktivní. Napsal nejen velkou *Mécanique analytique*, ale zaslal 100–200 příspěvků do akademii v Turíně, Berlíně a Paříži. Některé příspěvky jsou skutečně rozsáhlá pojednání a všechny bez výjimky jsou opravdu vynikajícími díly. Většina textů zaslanych do Paříže se týkala astronomických otázek. Mezi nimi je třeba jmenovat článek z roku 1766 o systému Jupiteru, studii k problému tří těles z roku 1772, práci o sekulární rovnici Měsíce z roku 1773 a pojednání o perturbacích drah komet z roku 1778. Všechny tyto práce byly napsány na náměty navržené Francouzskou akademií a za každou z nich Lagrange získal cenu Akademie.

Po smrti pruského krále Fridricha II. Lagrange přijal nabídku Francouzského krále Ludvíka XVI. k přestěhování do Paříže. Ve Francii byl přijat velmi uctivě, v Louvru pro něj bylo dokonce připraveno zvláštní ubytování. Stal se členem Francouzské akademie, která se později stala součástí Národního institutu. Na začátku pobytu v Paříži přepadl Lagrange záchvat melancholie. Jeho neutěšitelný životní smutek a ostýchavost vzbudily soucit dcery kolegy astronoma Le Monnier a ta trvala na tom, že se za něj provdá. Osvědčila se jako oddaná žena, která se o Lagrange pečlivě starala.

V říjnu 1793, v době Velké francouzské revoluce, vyšel dekret, který nařizoval všem cizincům, aby opustili Francii – se jmenovitou výjimkou Lagrange, kterou zařídil slavný chemik Antoine Lavoisier (ten byl roku 1794 odsouzen revolučním tribunálem a po jednodenním procesu s 27 dalšími popraven gilotinou).

Ačkoli byl Lagrange odhodlán utéci z Francie, dokud byl ještě čas, nebyl vlastně nikdy v přímém nebezpečí. Naopak mu byly od různých revolučních

vlád a později také od Napoleona udíleny pocty a vyznamenání, protože i Napoleon Bonaparte intenzivně podporoval vědecké studie ve Francii a obecně byl vědě příznivě nakloněn.

V roce 1810 začal Lagrange důkladnou revizi své *Mécanique analytique*, byl ale schopen dojít jen do dvou třetin, neboť roku 1813 zemřel. V témže roce byl pochován v Pantheonu v Paříži.

Joseph Louis Lagrange významně rozvinul matematickou analýzu, teorii čísel, klasickou a nebeskou mechaniku. Zabýval se astronomií, vypočetl polohu libračních center (Lagrangeových bodů), studoval stabilitu oběžných drah Měsíce a planet Sluneční soustavy.

Jeho jméno nese kráter Lagrange a asteroid (1006) Lagrangea. Je jedním ze 72 významných mužů, jejichž jména jsou zapsána na Eiffelově věži v Paříži.

Poznámka: Konstruktor Gustave Eiffel nechal na Eiffelovu věž napsat příjmení 72 vědců a inženýrů jako uznání a připomínku toho, že bez jejich teoretických a praktických příspěvků vědě by vybudování věže nebylo možné. Eiffelovo gesto mělo vyjádřit jeho uznání vědě. Seznam byl kritizován pro vyloučení matematicky Sophie Germainové, bez jejichž základů teorie pružnosti by nebylo postavení takto konstruované věže možné. Životopisec Sophie Germainové John Augustine Zahm předpokládal, že byla ze seznamu vyloučena jen proto, že byla žena.

/zdroje: internet, Wikipedia, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD
foto Google

 Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

LII.

Paměti Jiřího V. Paroubka

Armáda naše odtáhla po této bitvě k Písku a udeřila na toto město za velení Lobkovic dne 6. června. Francouzi překvapení opouštěli v největším chvatu Písek a prchali ku Praze. To stalo se v pátek na sv. Norberta, po sv. Duše neděli třetí. Francouzi, jimž velel generál Belil (Belle Isle), zanechali tu všechnu pakáž v ceně 3 miliónů. Utábořili se potom od Bílé Hory až k Holešovicům, ale bylo jich pořádku. Tam všechny stromy vykáceli, vinice i stavení zkazili.

Dne 13. června přitáhla naše královská armáda ke Zbraslavi, kdež se rozložila u sv. Prokopa; něco vojska toho přešlo na druhý břeh Vltavy.

V tom měsíci zřídili Francouzi zde v Líbeznicích poštu v dolejší hospodě, kdežto já farář jsem musel často z latinského na česko překládat.

Dne 14. června večer přijelo sem asi 150 husarů francouzských a položili se i s koňmi na hřbitov sv. Martina; tam krmili, zbraně majíce postaveny u zdi. Marně prosil jsem pány oficiry, aby vojáky na hřbitov nedávali, namítaje, že dosti místa je ve vsi. U mne v dolejších pokojích tři důstojníci leželi; pravili, že jedou vstříc svému generálovi Belilovi. Toho večera, když jsem se na lůžko ukládal, prosil jsem sv. Martina, patrona našeho, by vojáky na hřbitově dlouho netrpěl, rovněž prosil jsem i ty duše, jejichž těla tam odpočívají. A Francouzi odjeli ještě těžce noci okolo

jedné hodiny. Od té doby žádný voják na hřbitov nevstoupil.

Druhého dne na sv. Víta jel tudy z Drážďan velitel Francouzů Belil. Zde potvrdil poštu od Prahy a dekret na druhý den poslal, aby se koně na panstvích okolních k žádným robotám nepotahovali. Platilo se od koně poštovního 30 kr., čeledínovi 15 kr., a to hned. Zdejšímu panství bylo přiděleno panství břežanské a ctěnické a ta dohromady musela mít neustále v pohotovosti 16 koní. Dolejší šenkýř Josef Kovář dělal poštmistra a dostával od každého koně 3 kr. Toho dne v ležení francouzském u Prahy, jak lid obecně oznamoval, přšela krev, takže se na šatech vojáků spatřiti mohla.

Pokračování příště.

AD

 OKÉNKO DO KNIHOVNY
Jakub Stanjura: *Srpný*

Kam až jsme schopni kvůli druhému zajít?

Daniela vyrůstá v rodině, kde jí místo lidí objímají úzkosti. Ty přicházejí s nevyzpytatelnou pravidelností každý srpen. Slunečné dny pro ni nejsou příjemné, nýbrž bolestivé. Když pak na univerzitě potká Štěpána, myslí si, že svým nepřijemným létům unikne. Netuší však, že téhle minulosti se utéct nedá.

Jakub Stanjura v románu originálním způsobem otevírá závažné téma gaslightingu – zvláštní formy manipulace, při níž oběť zpochybňuje vlastní racionalitu, paměť i celkové vnímání reality.

SPOLEČENSKÝ DŮM NERATOVICE
A JAN ONDER S LUCIÍ HUNČÁROVOU POŘADAJÍ:

ZÁPIS DO TANEČNÍCH KURZŮ PRO MLÁDEŽ

PONDĚLÍ A ÚTERÝ 16. 3. A 17. 3. 2026 OD 13:00 DO 18:00
vstupní hala Společenského domu nebo online na www.spoldum.cz

- 22 vyučovacích hodin vždy v pátek od září 2026
- prodloužená a závěrečný věneček
- velké společné foto jako dárek pro všechny
- kurzovné 4000 Kč (platí se při zápisu)

Dotazy a informace na www.spoldum.cz nebo na tel. číslo 775 202 413.

Líbeznice
Sportovní hala Na Chrupavce
21. dubna 2026
od 19 hodin

KECY & POLITIKA

Kecy a politika – nekorektní politický podcast živě v Líbeznicích
Bohumil Pečinka a Petros Michopoulos rozebírají aktuální politické dění.

S VTIPEM, NAPŘÍMO A BEZ OBALU.

Vstupenky v prodeji na www.goot.cz

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE

TALEŇOVÉ ZKOUŠKY

HUDEBNÍ OBOR 28. 4. & 13. 5. 2026

TANEČNÍ OBOR 11. 5. A 14. 5. & 18. 5. A 21. 5. 2026

VÝTVARNÝ OBOR 21. 5. A 26. 5. 2026

Informace a elektronická přihláška na zuslibeznice.cz

JEDU EDU!

TÁBORY LÉTO 2026

STEAM Camp
Příměstský tábor plný zábavy s vědou a technikou (Lego WeDo, SPIKE, různé pokusy, hry), věk 7-10 let
LÍBEZNICE
Týden od 20. 7. do 24. 7. 2026 ZŠ Líbeznice Neorondel
Týden od 27. 7. do 31. 7. 2026 ZŠ Líbeznice Neorondel
Týden od 3. 8. do 7. 8. 2026 Centrum JeduEdu, Líbeznice

STEAM Camp 10 +
Příměstský tábor plný zábavy s vědou a technikou (programování, Mindstorms, Microbit, hry), věk 10+
ZŠ LÍBEZNICE, NEORONDEL
Týden od 20. 7. do 24. 7. 2026

Kolem světa
Kreativní příměstský tábor s výlety a tvořením 2 skupiny děti ve věku 6-9 let a 10+ let
ZŠ LÍBEZNICE, Neorondel
Týden od 20. 7. do 24. 7. 2026

Z pohádky do pohádky
Kreativní příměstský tábor s výlety a tvořením pro děti ve věku 5 - 6 let
LÍBEZNICE, Centrum JeduEdu
Týden od 27. 7. do 31. 7. 2026

Fotka a její kouzlo
Fotografický příměstský tábor s výletem pro děti ve věku 9 - 13 let
ZŠ LÍBEZNICE, Neorondel
Týden od 27. 7. do 31. 7. 2026

Info a registrace na jeduedu.webbooker.eu
www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu](https://www.facebook.com/jeduedu)

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2026

s pejsky pro školkové děti
s pejsky pro školáky
s pejsky + Hobby Horsing

Termíny: 13. 7. - 17. 7. 2026
20. 7. - 24. 7. 2026

Místo konání - ZŠ Líbeznice - Rondel

Více informací a on-line přihláška:
www.siriustrebic.cz
Iva Sieberová - 608847675

NOVÁ KNIHA

Hany Bílkové

TAKOVÍ JSME BYLI

aneb
Toulky líbeznickou minulostí

K zakoupení v obecní knihovně a na obecním úřadě v uvedených úředních hodinách

Objevte fascinující příběhy lidí, domů a událostí, které utvářely dějiny Líbeznic, a vstupte do historie i nedávné minulosti, která dodnes formuje tvář obce a osudy jejích obyvatel.

Obecní knihovna	Obecní úřad (tel.: 283 981 058)
Po 16-18 St 14-18	Po, St 8-12 13-17
Út 9-12 14-18 Ct 9-12 14-18	jiné dny po telefonické domluvě

**Realitní makléř č.1
v roce 2024 i 2025**

**v okrese
Praha - východ**

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu
vaší nemovitosti?
Chcete znát její skutečnou cenu?
Neváhejte mě kontaktovat
a domluvit si nezávaznou schůzku.

Daniel Skružný
604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU NA SKLÁDKU!

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.
Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ
Tel.: 773 484 056

VOLNOČASOVÉ A SPORTOVNÍ
CENTRUM PP

PŘÍMĚSTSKÉ LETNÍ KEMPY

V LETĀNECH, ĀBĀLICĀH,
ŠTĚRBOHOLECH A VYSOČANECH

Přihláška na webu
ppcentrum.cz

- FLORBALOVÝ
- DETEKTIVNÍ
- HOBBY
HORSINGOVÝ
- SE PSEM
- TANEČNÍ
- ZÁŽITKOVÝ

☎ 606 485 067

✉ info@ppcentrum.cz

🌐 centrumpp

📘 Centrum PP

M A S
N A D
P R A
H O U

TVOŘENÍ VELIKONOČNÍCH ARANŽMÁ

KDY:

19.3.2026 od 16:00-18:00
19.3.2026 od 18:00-20:00

KDE:

prostory MAS nad
Prahou-Tulipán
Mělnická 275, 250 65
Líbeznice
zadní vchod vedle pošty

CENA: 100,-

KONTAKT: janabrodská@seznam.cz

**HLEDÁME SKLADNÍKY
PRO DC KLECANY**

- průměrný výdělek ve výši 45 000 Kč včetně stravného, bonusu a příplatků
- dovolená 20 + 5 dní
- svozový autobus nebo příspěvek na dopravu až 650 Kč měsíčně

DĚLEJTE PRÁCI, KTERÁ DÁVÁ SMYSL

+420 720 058 369, www.albert.cz/kariera

RE MAX
Alfa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená minimální starosti s prodejem pro Vás.

kostel Sv. Jiří, Ragusa, jihovýchod Sicílie

Po velkém zemětřesení a erupci Etny na samém konci 17. století, které zničily celý východ ostrova, vznikala po sto let nová města, chrámy, kláštery, paláce. Sochařská výzdoba jejich fasád, plná šklebících se tváří, skřetů a bájných zvířat je neopakovatelným představením barokní architektury Sicílie. Atmosféru dotváří i hornatý terén, hluboké rokle a města na stránkách vysokých kopců.

SICÍLIE BAROKNÍ

přednášející: PhDr. Duňa Panenková, historik umění

pondělí 20. 4. 2026 od 19 hodin

žlutá skautská klubovna hala Na Chrupavce

/Knihovna Líbeznice

Zahradkáři Líbeznice pořádají
jednodenní výlet za nákupy

28. 3. 2026

DO
KUDOWA ZDRÓJ

Odjezdy autobusu:

5:35 zastávka Bašť
5:40 OU Líbeznice
5:45 zastávka Měsice

Objednávka zájezdu
Eva Durčová 736 430 425
email: zahradkarilibe@gmail.com

Cena
380 Kč
osoba

POHÁDKOVÉ LÍBEZNICE

18. 4. 2026
13:00 – 17:00
Na rybníčku za OÚ Líbeznice

- ◆ Pohádkové postavy
- ◆ Soutěže a hry
- ◆ Hádanky a úkoly
- ◆ Kouzla s čarodějnicí!

◆ DROBNÉ ODMĚNY V CÍLI
◆ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

DOPORUČENÝ VĚK: 2-9 LET.
vítání všichni!

VSTUP ZDARMA!

HASIČI Líbeznice Zahradkáři A JEJICH KAMARÁDI

Obec Líbeznice
pořádá

Gábina a Katka
**KARNEVALOVÁ
SHOW**

V Hale na Chrupavce
22/3/2026 od 13 hodin Vstup zdarma

FLEUR
FATALE

Šárka
Kettnerová

KVĚTINÁŘSTVÍ NOVĚ V LÍBEZNICÍCH

od 1. března

Statek Líbeznice, Družstevní 32

Tel: 704 009 514

www.instagram.com/fleurfataletheflowershop

KALENDÁŘ AKCÍ 2026

	14. 3. Skautský ples
– Sportovní hala Na Chrupavce		17. 6. Olympijský běh – Areál zdraví
	22. 3. Dětský karneval
– Sportovní hala Na Chrupavce		5. 9. Koloběh – Areál zdraví
	18. 4. Pohádkové Líbeznice – Na Rybníčku		5. 9. Vinný košť – Mírové náměstí
	18. 4. Jarní baráčnická zábava
– Žlutá karta		12. 9. Posvícení – prostranství
Na Chrupavce
	21. 4. Kecy & politika
– Sportovní hala Na Chrupavce		7. 11. Fitness s Olgou Šípkovou
– Sportovní hala Na Chrupavce
	30. 4. Čarodějnice – Areál zdraví		4. 12. Vánoční večerní běh
– ZŠ a ZUŠ Líbeznice (Rondel)
	9. 5. Spolkový ples
– Sportovní hala Na Chrupavce		5. 12. Pekelná hasičárna
– Hasičská zbrojnice
	17. 5. Pohybové odpoledne s Andělkami
– Sportovní hala Na Chrupavce		29. 11. Adventní trhy
– Sportovní hala Na Chrupavce
	24. 5. Kolem kolem Líbeznic – Areál zdraví		29. 11. Rozsvěcení stromu a koncert
v kostele sv. Martina
– Mírové náměstí
	7. 6. Charitativní sraz veteránských
automobilů – Mírové náměstí		19. 12. Vánoční turnaj v kopané
– Sportovní hala Na Chrupavce
	7. 6. Líbeznické bludičky – Areál zdraví		24. 12. Setkání s punčem a rozdávání
betlémského světla
– Mírové náměstí
	6. 6. Dětský den – Areál zdraví		
	13. 6. KROKUS FEST – hudební festival
– Areál zdraví		